

ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ปิยวรรณ เลิศพลั่งเวทย์ *

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศและระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งสิ้น 100 คน โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยจำแนกตามระดับการศึกษา วิเคราะห์ค่าโดยใช้ค่า t-test แบบ Independent สำหรับเพศของครูและผู้บริหาร วิเคราะห์โดยใช้ค่า One- way analysis of variance เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย พบว่า

1.สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงโดยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมา ได้แก่วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกตามลำดับ

2.ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตพบว่าครูและผู้บริหารมีความพึงพอใจในภาพรวมและ รายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3.ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

3.1 ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย

3.2 ด้านชุมชน พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย

3.3 ด้านทรัพยากร พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย

4.ผลการเปรียบเทียบความพอใจของครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา โดย

ภาพรวมพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

1.ด้านสภาพของโรงเรียน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต , การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

ความนำ

สังคมไทยในปัจจุบัน ได้รับผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมอย่างเร็วพร้อมกัน โดยขาดความรู้ที่จะเป็นภูมิคุ้มกันในการกลั่นกรองที่ดีได้ส่งผลกระทบต่อระบบคุณค่าความเชื่อ พฤติกรรมการดำรงชีวิต และการปฏิสัมพันธ์ในสังคมไทยให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมประกอบกับปัญหาเดิมที่ไม่มีความสมดุลของโครงสร้างการพัฒนาในด้านสังคมทำให้สังคมไทยกำลังประสบปัญหาหลายด้าน และแม้ว่า

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาจะสร้างความเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจให้แก่ประเทศแต่ก็ไม่ได้สร้างโอกาสและความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ประชาชนส่วนใหญ่มากนักกลับเป็นการสร้างช่องว่างทางสังคม ระหว่างคนจนคนรวย ด้านรายได้เกิดช่องว่างทางการศึกษาระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบทรวมถึงทรัพยากรอื่นๆด้วย

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมเมืองและชนบทส่งผลต่อสัมพันธภาพของครอบครัวเกิดความแตกแยกเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นสู่รุ่นน้อยลงเพราะขาดความสัมพันธ์ใกล้ชิด นอกจากนี้ยังมีการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้าสู่เมืองใหญ่เกิดปัญหาสังคมเรื่องยาเสพติด อาชญากรรมต่างๆมีการรับวัฒนธรรมต่างๆที่หลากหลาย โดยสื่อมีการนำเสนอที่ไม่สร้างสรรค์เท่าที่ควร ทำให้เป็นปัญหาทับซ้อนโยงใยกันไปมาซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในสังคม อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะเกิดปัญหาต่างๆ มากมาย แต่สิ่งสำคัญที่ทำให้สังคมไทยดำรงอยู่ได้อย่างสงบสุข คือสถาบันการศึกษาที่มีหน้าที่ในการให้การอบรมสั่งสอน ให้การศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชนให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็งสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพของตนเองได้

การศึกษาจึงนับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไข ปัญหาต่างๆในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 1 มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ส่วนในหมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษามาตราบัญญัติว่าการจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

จากสภาพการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษามีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตมนุษย์นับตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบันและอนาคต สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งปัจจุบันนี้เป็นหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญมากที่สุดในเรื่องการบริหารงานวิชาการโดยเฉพาะงานด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นหน้าที่หลักของบุคลากรในสถานศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนร่วมบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2555) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นผู้มีวิชาการ และสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความสามารถและความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ พร้อมกับสร้างผลผลิตคือผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป จากภาระหน้าที่ที่กล่าวมานี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาวิจัย ค้นคว้าเพื่อจัดทำเป็นฐานข้อมูลงานวิชาการในด้านต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานบริหารจัดการศึกษาในสถานศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เป็นโรงเรียนที่ยังต้องมีการพัฒนาให้ได้มาตรฐานในหลายๆด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะด้านวิชาการแก่นักเรียน อย่างไรก็ตามในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต กลับได้รับการพัฒนาขึ้นในทุกๆด้านโดยเฉพาะด้านการบริหารงานวิชาการ โดยมีภาพแห่งความสำเร็จ คือ ความพึงพอใจของผู้ปกครองและชุมชน สรุปได้ว่าเป็นโรงเรียนขั้นดี มีคุณภาพ มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีเอกลักษณ์ อันโดดเด่นเป็นต้นแบบของการปฏิรูปการศึกษาที่แท้จริง ซึ่งเกิดจากการร่วมคิด ร่วมปฏิบัติ ร่วมพัฒนา สนับสนุนจากผู้เกี่ยวข้อง และสังคม

ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ ถือได้ว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต มีบทบาทที่สำคัญมากต่อการจัดการศึกษาอย่างได้ผล เนื่องจากงานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จเรื่องคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยบริบทของโรงเรียนมีการแบ่งการบริหารงานออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านบริหารวิชาการ 2) ด้านบริหารบุคลากร 3) ด้านบริหารกิจการนักเรียน และ 4) ด้านบริหารงบประมาณ

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านบริหารงานวิชาการโดยมุ่งที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ว่ามีการบริหารงานวิชาการด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของครูและบุคลากรในการบริหารงานวิชาการ จนประสบผลสำเร็จ และเพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นข้อมูลย้อนกลับ ทั้งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอนาคตจะกำหนดนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุน นิเทศกำกับ ติดตาม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขการบริหารงานวิชาการของตนให้เหมาะสม เพื่อให้จัดการศึกษาของโรงเรียนมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตโดยจำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร เป็นครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2559 จำนวนทั้งหมด 249 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูและผู้บริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2559 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 100 คน

ตัวแปรในการวิจัย

1.ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศและระดับการศึกษาสูงสุด

2.ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนก 5 ด้าน คือ

- 1.ด้านสภาพของโรงเรียน
- 2.ด้านผู้บริหาร
- 3.ด้านครูผู้สอน
- 4.ด้านชุมชน
- 5.ด้านทรัพยากร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ครู และผู้บริหารโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ประจำปีการศึกษา 2559 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงโดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 และหาค่าความเชื่อมั่น ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95 โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ 1.ข้อมูลส่วนบุคคล 2.เนื้อหาที่จะทำวิจัย 3.ข้อเสนอแนะ (เป็นคำถามปลายเปิด) ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วย t-test แบบ Independent และ ANOVA (One- way analysis of variance) สำหรับตัวแปรและระดับการศึกษา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆได้ ดังนี้

1.สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 100 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด รองลงมา ได้แก่วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตพบว่าครูและผู้บริหารมีความพึงพอใจในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3.ความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามเพศ พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นโดยภาพรวมมีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

3.1 ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย

3.2 ด้านชุมชน พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย

3.3 ด้านทรัพยากร พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย

4.ผลการเปรียบเทียบความพอใจของครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมพบว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

1.ด้านสภาพของโรงเรียน พบว่า ครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจ

ต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผล

1. การแสดงความคิดเห็นของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน มีความคิดอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีความคิดเห็นในด้านครูผู้สอนรองลงมา คือ ด้านทรัพยากร รองลงมา คือ ด้านสภาพของโรงเรียน และอันดับสุดท้าย คือ ด้านผู้บริหารและด้านชุมชนเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยการจัดโครงสร้างการบริหารโรงเรียนโดยให้บุคลากรทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบมีการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน รวมทั้งได้มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติและคู่มือการปฏิบัติงานวิชาการ ในตัวของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตวิสัยทัศน์มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน รวมทั้งการพัฒนาครูและบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อให้ปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ และในส่วนของผู้สอนมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่การจัดการเรียนการสอนมีความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนและที่สำคัญ คือ การมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ส่วนในด้านชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษา ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมพัฒนาของโรงเรียน รวมทั้งการนำเทคโนโลยีการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมให้คำแนะนำการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งอภิปรายผลในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านครูผู้สอนโดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีความเสียสละอดทน และมีความตั้งใจในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาและมีความสามารถที่ดี รวมทั้งมีความเชื่อมั่นในตนเองโดยการส่งมอบประสบการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด และครูมีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนเองสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เมฆวิทยา (2548, หน้า 45) ได้กล่าวถึงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างแท้จริง

ด้านที่ 2 ด้านทรัพยากร โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูและผู้บริหารโรงเรียนได้มีการส่งเสริมให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้เทคโนโลยีการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมให้คำแนะนำการบริหารงานวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารสถานศึกษา ได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหารงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่ง แก้วแดง (2542) อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 81) ได้กล่าวถึง ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การเรียนการสอนควรเป็นองค์ความรู้และประสบการณ์ที่มีส่วนของคุณธรรม จริยธรรม สอดแทรกอยู่ด้วยและเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ประโยชน์สุขให้แก่ผู้เรียนและสังคมอย่างสอดคล้องกับธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม กระบวนการเรียนการสอน เป็นการผสมผสานระหว่างความรู้สากลกับความรู้ท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้คิดอย่างเป็นอิสระ คิดได้หลายมุมและสรุปเป็นความรู้และประสบการณ์ที่จะใช้ในการดำรงชีวิตการจัดการเรียนการสอนอาจจะให้ครูเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมโดยนำความรู้และประสบการณ์ของปราชญ์ท้องถิ่น

มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หรืออาจให้ปราชญ์ท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแทน ครูผู้สอนและทำหน้าที่ประเมินผลด้วย ส่วนสถานที่เรียนอาจจะเป็นโรงเรียนหรือให้นักเรียนไปเรียนที่บ้าน นักปราชญ์ท้องถิ่น การสอนโดยใช้แหล่งกิจกรรมของชุมชน เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับของจริง สถานการณ์จริงจากชุมชนหรือท้องถิ่นใกล้ๆบริเวณโรงเรียน โดยผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้ร่วมกันวางแผนระหว่างครูและนักเรียน เช่น ให้ได้สัมผัสกับบุคคล สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน โดยใช้กิจกรรมศึกษานอกสถานศึกษาการเชิญวิทยากรในชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้ การสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นแหล่งความรู้และการนำวัสดุอุปกรณ์ในชุมชนหรือท้องถิ่นมาประกอบการสอน

ด้านที่ 3 ด้านสภาพของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนมีการจัดทำแผนกลยุทธ์เพื่อปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่ใช้อยู่อาศัยหลักการและแนวคิดการบริหารจัดการโดยใช้วงจรคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนันท์ ธาตุทอง ได้กล่าวถึง หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมเสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ด้านที่ 4 ด้านผู้บริหาร โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารโรงเรียนมีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ใช้หลักการครองตน ครองคน ครองงาน คือ มีความวิริยะ อุตสาหะ ในงานหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยการอำนวยความสะดวก ควบคุมกำกับติดตามงานทั้งในรูปแบบการประชุม และติดตามในพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ และมีความตั้งใจที่จะทำงานในหน้าที่ให้ประสบความสำเร็จด้วยการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความอดทนไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรคไม่เคยแสดงออกถึงความย่อท้อ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และผู้อื่นอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญญา แก้วกริยู (2545, หน้า 10) ได้กล่าวถึงผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้เข้าใจ และมีทัศนเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการผู้บริหารต้องเป็นผู้นำทางวิชาการทั้งทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งหมายความว่าผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องรู้และเข้าใจกรอบแนวคิดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและกระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นอย่างดีจนสามารถนำไปดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง และในขณะเดียวกันก็สนองความต้องการ ความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและท้องถิ่น รวมทั้งสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ ด้วยการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่เหมาะสม และการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอเหมาะสม

ด้านที่ 5 ด้านชุมชน โดยภาพรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชุมชนและสถานศึกษาใกล้เคียงได้มีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ชุมชนและสถานศึกษาใกล้เคียงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทุกฝ่าย นับตั้งแต่การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การดำเนินการและการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตาม

วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถทำได้ทั้งทางตรงคือร่วมเป็นคณะทำงาน และทางอ้อมคือร่วมวางแผนทางนโยบาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย เทพแสง (2544, หน้า 14) ได้กล่าวถึง สถานศึกษาเป็นหน่วยงานการศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา คือการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และคุณภาพที่พึงประสงค์ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีสุขภาพอนามัยดี ตลอดจนมีระบบการบริหารจัดการที่มีคุณภาพโดยเกิดจากความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครองและชุมชน การดำเนินงานของสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จย่อมต้องมีความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะที่ดีของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2.ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามเพศ พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการทั้งเพศชายและเพศหญิงจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด และจะต้องมีหลักการและวิธีการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหาร สอดคล้องกับงานวิจัย ของกึกเกษมสุขวงศ์ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนพรหมคีรีพิทยาคม อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมมีความแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ดังนี้

2.1 ด้านครูผู้สอน พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมถึงมีความเสียสละอดทน และมีความตั้งใจในการจัดการเรียนการสอน และมีความรับผิดชอบและเอาใจใส่ต่อหน้าที่การจัดการเรียนการสอน

2.2.ด้านชุมชน พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูและผู้บริหารเพศหญิงได้มีความคิดเห็นว่าการได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียน และการให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมพัฒนาโรงเรียน

2.3.ด้านทรัพยากร พบว่า ครูและผู้บริหารเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูและผู้บริหารเพศหญิงในโรงเรียนได้มีการใช้วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา

3.ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูและผู้บริหารที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 คือ ด้านสภาพของโรงเรียนพบว่าครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูและผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน ส่วนด้านอื่นๆไม่พบความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวรี ชมทรัพย์ (2542) ได้ทำวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตจอมทอง

สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพ พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านหลักสูตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ไม่มีการให้ข้อมูลด้านการเสนอแนะ

2. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของคณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครอง หน่วยงาน องค์กรและชุมชน
2. ควรมีการศึกษาความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในการพัฒนาด้านวิชาการเพื่อจะได้ทราบความต้องการและสามารถบริหารด้านวิชาการได้อย่างถูกต้อง
3. ควรมีการศึกษาค้นคว้าและพัฒนารูปแบบการประเมินผลที่มีมาตรฐานในรูปแบบที่หลากหลายเพื่อใช้ในประเมินผลงานด้านวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กิก เกษมสุขวงศ์.(2559). *ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนพรหมศรีพิทยาคม อำเภอพรมศรี จังหวัดนครศรีธรรมราช*. นครศรีธรรมราช : การบริหารการศึกษา.
- ชนัท ธาตุทอง. (2551). *การออกแบบการสอนและบูรณาการ*. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- ปัญญา แก้วกริฐ. (2545). *ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ปฏิบัติจริงและบทบาทหน้าที่คาดหวังด้านวิชาการของครูใหญ่โรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- รุ่ง แก้วแดง. (2542). *ปฏิวัติการศึกษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชนจำกัด (มหาชน)
- ศิริพร เมฆวิทยา.(2548).*การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาย เทพแสง.(2544). *การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการจัดการคุณภาพโดยรวมของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : การบริหารการศึกษา.
- สมชาย เทพแสง. ”วิสัยทัศน์ของผู้นำทางการศึกษา.” *วารสารข้าราชการครู*. (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2544) : 14.-18.
- ยุวดี ชุมทรัพย์.(2542). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร*.กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

